

ถั่วเขียว

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหา/ข้อจำกัด	แนวทางพัฒนา/แก้ไข
<ol style="list-style-type: none"> 1. ถั่วเขียวนำไปบริโภคโดยตรง เช่น ทำถั่วเขียวต้มน้ำตาล ถั่วกวน เต้าสวน เม็ดขนุน 2. เพาะถั่วงอก 3. ทำวุ้นเส้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ต้นทุนการผลิตสูง ทั้งด้านปัจจัยการผลิต ราคาเมล็ดพันธุ์ปุ๋ยเคมี 2. การขาดแคลนแรงงาน 3. ให้ผลตอบแทนน้อยกว่าพืชแข่งขัน อ้อย มันสำปะหลัง 4. ขาดแคลนแหล่งผลิตเมล็ดพันธุ์ที่ได้มาตรฐาน เมล็ดพันธุ์ดีหายาก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมให้เกษตรกรจัดตั้งศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ ถั่วเขียวชุมชนเพื่อผลิตเมล็ดพันธุ์คุณภาพดีใช้ในชุมชน/ชุมชนข้างเคียง 2. พัฒนาเครื่องจักรกลเพื่อใช้ในการเก็บเกี่ยวแทนการใช้แรงงาน 3. ถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิตถั่วเขียวที่ถูกต้องและเหมาะสมแก่เกษตรกรเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้นซึ่งจะเป็นการลดต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลง 4. ส่งเสริมการปลูกถั่วเขียวในระบบพืชไร่เป็นหลัก หรือข้าวเป็นหลักโดยปลูกในพื้นที่และฤดูปลูกที่เหมาะสมเพื่อให้ได้คุณภาพผลผลิตสอดคล้องกับลักษณะการใช้ประโยชน์ (เช่น การปลูกในปลายฝน หรือฤดูแล้ง เป็นการปลูกถั่วเขียวคุณภาพชั้นเลิศ เพื่อการเพาะถั่วงอก หรือในเขตที่ดิน ฟ้า อากาศ เหมาะสมต่อการปลูกต้นฝืน ก็นำไปใช้ในอุตสาหกรรม วุ้นเส้น หรือทำแป้ง เป็นต้น 5. ส่งเสริมสนับสนุนเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างเกษตรกร ผู้ประกอบการที่เป็นธรรม และพ่อค้าเพื่อประโยชน์ในด้านข้อมูลข่าวสาร การตลาด การพัฒนาคุณภาพผลผลิตและการตลาด

ถั่วเขียว

ชื่อไทย : ถั่วเขียว

ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : Mung Bean

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Vigna radiata

โดย นางศรีสุดา เดชะसान

นักวิชาการเกษตร ชำนาญการพิเศษ

(โทร. 0-๒๙๕๕-๑๖๘๔)

แหล่งผลิต

ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดเพชรบูรณ์ นครสวรรค์
สุโขทัย ตาก พิจิตร กำแพงเพชร
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา

Crop requirement (สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการผลิต)

ลักษณะดินที่ปลูก ถั่วเขียวเจริญเติบโตได้ในดินเหนียวและดินทราย แต่ไม่ชอบน้ำขัง ควรปลูกถั่วเขียวในดินที่ระบายน้ำได้ดี มีหน้าดินลึก อินทรีย์วัตถุสูง ความเป็นกรดเป็นด่างของดิน ระหว่าง 6.0 - 7.0 ถ้าปลูกถั่วเขียวในดินนา ควรระบายน้ำออกจากแปลงเสียก่อน ความชื้นในดินที่เหมาะสมหลังการทำนา จะทำให้ถั่วเขียวเจริญเติบโตและสุกแก่ได้โดยไม่ต้องให้น้ำชลประทาน เพราะถั่วเขียวมีอายุสั้น

ต้นทุน / ผลตอบแทน

ต้นทุน (ปี 51 : บาท/ตัน)	16,794
ผลตอบแทน (ปี 51: บาท/ตัน)	-1,554
ต้นทุน (ปี 52 : บาท/ตัน)	16,131
ผลตอบแทน (ปี 52: บาท/ตัน)	12,629
ต้นทุน (ปี 53 : บาท/ตัน)	17,525
ผลตอบแทน (ปี 53 : บาท/ตัน)	13,328

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม)

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
2552	13.12	-	24.16	17.96	17.00	27.26	19.61	25.62	22.30	19.75	27.33	32.46
2553	28.06	34.52	35.67	40.74	30.25	27.00	25.00	25.15	26.25	29.25	35.71	30.31
2554	31.91	21.33	29.59	31.04	33.00	30.00	23.45	-	-	-	-	-

สถิติการผลิต

ส่งออก			ข้อได้เปรียบเสียเปรียบ สินค้าไทย		นำเข้า		
ปี	พันตัน	ล้านบาท	ได้เปรียบ		ปี	พันตัน	ล้านบาท
52	48,983	1,357.17	- เป็นพืชอาหารเพื่อสุขภาพ		52	15,491	397.04
53	22,773	1,008.04	เสียเปรียบ		53	24,313	833.25
54	-	-	- เกษตรกรปลูกงาเป็นพืชทางเลือก		54	-	-
ประเทศคู่ค้าของไทย			ประเทศผู้ผลิตสำคัญ		ประเทศผู้นำเข้าสำคัญของโลก		
<ul style="list-style-type: none"> - สหรัฐอเมริกา - ศรีลังกา - มาเลเซีย - ฟิลิปปินส์ 			<ul style="list-style-type: none"> - เมียนมาร์ - ฝรั่งเศส - ลาว - อินโดนีเซีย 		<ul style="list-style-type: none"> - ญี่ปุ่น - เกาหลี - อเมริกา 		
			ปริมาณใช้ในประเทศ (ตัน)				
			ปี 52 86,000				
			ปี 53 89,000				

	ปี 51	ปี 52	ปี 53
พื้นที่ปลูก (ไร่)	906,188	852,913	854,124
ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	110	114	115
ผลผลิตรวม (ตัน)	99,775	97,570	97,957
วัตถุดิบ			
ใช้ในประเทศ	59 %		
ส่งออก	41 %		

ฤดูผลผลิต ปริมาณ (ตัน) ที่ออกสู่ตลาด ปี 2553											
ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
รุ่นที่ 1 ฤดูฝน ปลูก เก็บเกี่ยว											
- รุ่นที่ 2 ฤดูแล้ง เก็บเกี่ยว										ปลูก	

